

Sygn. akt: III RC 54/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Szymiec - Saternus

Protokolant: sekr. sądowy Teresa Witczak

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2015 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa: małoletnich powodów: S. M. i W. M. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową M. M. przeciwko J. M.

o podwyższenie alimentów

- 1.- Podwyższa od pozwanego J. M. alimenty na rzecz małoletnich powodów :S. M. i W. M. z kwoty po 300 złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich orzeczonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Zawierciu dnia 20.01.2010 r w sprawie sygn.akt III RC 655/09 do kwoty po 400 zł/czteryście złotych/ miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, począwszy od dnia 6 lutego 2015 r płatne do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej M. M.
- 2.- W pozostałej części powództwo oddala
- 3.- W części ograniczonego żądania umarza postępowanie w sprawie
- 4.- Odstępuje od obciążenia stron kosztami postępowania w sprawie
- 5.- Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

- odnotować w rep. RC

- akta z wpływem lub do prawomocności

21/04/2015r. SSR J. S.

Sygn. akt III RC 54/15

UZASADNIENIE

Dnia 6 lutego 2015 r. małoletni powodowie S. M. i W. M. działający przez matkę M. M. wystąpili do tut. Sądu z pozwem przeciwko J. M. domagając się podwyższenia alimentów ustalonych mocą ugody zawartej pomiędzy stronami przed tut. Sądem w dniu 20.01.2010r. w sprawie sygn. akt III RC 655/09, z kowty po 300zł na rzecz każdego z powodów do kwoty łącznej 1400zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich powodów M. M. podała, że dotychczasowe kwoty alimentów zasądzone na rzecz małoletnich dzieci nie zaspokajają ich podstawowych potrzeb. Ojciec dzieci nie bierze czynnego udziału w wychowaniu dzieci, nie uiszcza również alimentów na rzecz małoletnich.

Na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2015r. M. M. ograniczyła żądanie pozwu do kwoty po 450zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich dzieci, począwszy od dnia 6 lutego 2015r.

Pozwany J. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powodowie W. M. ur. (...) i S. M. ur. (...) są pochodzącymi ze związku małżeńskiego M. M. i J. M..

W dniu 11 grudnia 2009r. M. M. działając w imieniu małoletnich dzieci wystąpiła do tu. Sądu z pozwem o zasądzenie od pozwanego J. M. alimentów w kwocie po 500zł miesięcznie na rzecz W. M. i w kwocie po 400zł na rzecz S. M..

W dniu 20 stycznia 2010r. strony zawarły ugodę mocą której pozwany J. M. zobowiązał się łożyć alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów.

W tym czasie W. miała 5 lat i uczęszczała do przedszkola, zaś S. miał 2 lata i chodził do żłobka. Matka w całości ponosiła koszty utrzymania dzieci, uiszczała opłatę za przedszkole w wysokości 140zł i opłatę za żłobek w kwocie 120zł. Zamieszkiwała z dziećmi w wynajętym mieszkaniu i samodzielnie ponosiła koszty jego utrzymania które oscyływały w granicach 600zł miesięcznie. Zatrudniona była w Biedronce i otrzymywała wynagrodzenie 1250zł netto miesięcznie.

Pozwany w dacie zasądzenia alimentów zatrudniony był jako sprzedawca-kasjer w Biedronce i otrzymywał wynagrodzenie 1250zł netto miesięcznie. Zamieszkiwał z matką, która utrzymywała się z emerytury w kwocie 900zł. Pozwany pozostawał pod kontrolą lekarza psychiatry. Nie utrzymywał kontaktu z dziećmi.

Od około pół roku rodzice małoletnich nie zamieszkują wspólnie, pozwany wyprowadził się ze wspólnego mieszkania. Od tego czasu małoletnie dzieci pozostają pod opieką matki. Małoletnia W. ma obecnie 10 lat, S. ma natomiast lat 8. Oboje uczęszczają do szkoły podstawowej. Małoletnie nie jedzą obiadów w szkole, nie mają problemów zdrowotnych. M. M. zatrudniona jest w (...) S.A. –Biedronka Nr (...) na stanowisku sprzedawca kasjer i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 1900zł netto miesięcznie łącznie z premią uznaniową. Samodzielnie ponosi koszty utrzymania mieszkania uiszczając za czynsz 523,55zł, gaz 82,14zł, energia 65,61zł, telefon 49,99zł. Matka M. M., pomimo iż zamieszkuje wspólnie z córką i wnukami, nie dokłada się do opłat mieszkaniowych. Ponosi koszty utrzymania własnego mieszkania, uzyskując wynagrodzenie w kwocie ok. 800zł miesięcznie. Zdarza się, że pożycza pieniądze od znajomych.

Pozwany J. M. zatrudniony jest w (...) S.A. –B. Nr (...) na stanowisku sprzedawca kasjer i otrzymuje wynagrodzenie ok. 1900zł łącznie z premią uznaniową. Zamieszkuje samodzielnie w mieszkaniu, którym mieszkała przed śmiercią jego matka. Samodzielnie ponosi koszty jego utrzymania uiszczając za czynsz 416zł, za energię 3zł, za gaz 143zł co dwa miesiące, Internet z telewizją 160zł. Spłaca kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania, którym obecnie zamieszkuje M. M. wraz z dziećmi. Pozwany ma problemy zdrowotne, cierpi na padaczkę. Na leki przeznaczają 30zł co trzy miesiące. Pozwany nie utrzymuje kontaktów z dziećmi, nie wywiązuje się z obowiązku łożenia alimentów na dzieci, od 2009r. przekazał łącznie na ich rzecz tytułem alimentów kwotę 2400zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

-akt III RC 655/09, zaświadczenia o dochodach, rachunków, opłat i wydatków stron, dowodów przekazów pocztowych, dowodu z przesłuchania stron.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135§1 i 2 kro.). Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci ma charakter szczególny. Przesłanką tego obowiązku jest niezdolność do samodzielnego utrzymania się dziecka. Niesamodzielne dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy mają obowiązek podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami. Tylko zupełny brak możliwości zarobkowych i majątkowych zwalnia ich od obowiązku alimentacyjnego względem dzieci. Obowiązek alimentacyjny rodziców ma dwojaką naturę. Polega on na dostarczeniu dziecku materialnych środków utrzymania – w naturze lub pieniądzu, oraz na osobistych staraniach o rozwój fizyczny i umysłowy dziecka. Ta druga postać obowiązku alimentacyjnego wiąże się z osobistą pracą wychowawczą rodzica, oraz świadczeniem takich usług jak pielęgnowanie dziecka nadzór nad nim, przygotowywanie posiłków. Obydwie formy obowiązku alimentacyjnego winny być traktowane na równi. Jednak o tym czy obowiązek alimentacyjny wobec dziecka został wyczerpany w całości, bądź w części przez osobiste starania o osobę dziecka , decyduje głównie wiek dziecka. Im dziecko jest młodsze tym obowiązek alimentacyjny w tej postaci jest z reguły w większym stopniu wykonywany przez matkę. Tym samym jej możliwości zarobkowe są bardziej ograniczone. Oceniając możliwości zarobkowe zobowiązanego należy uwzględnić jego wszelkie dochody – w naturze i w pieniądzu. Ponadto bierze się pod uwagę nie tylko świadczenia podstawowe , ale także wszelkie uzupełniające je składniki, takie jak premie, dodatki do płac. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza obowiązek względem swych dzieci niezdolnych jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. Różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków. (por. OSPiKA 1981 poz. 75, Kodeks Rodzinny i opiekuńczy z komentarzem pod red. J. Pietrzykowskiego Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1993 str. 630, 635, 639, 645 , wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 r. sygn. II CRN236/76, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965r., w sprawie sygn. ICZ 135/64). Ustalony zakres świadczeń alimentacyjnych w myśl art.135 krio nie może przewyższać jednak usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji.

Podkreślić należy jednak, że rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego tylko na tej podstawie, że jego wykonanie stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami.

Sąd dokonując porównania usprawiedliwionych potrzeb powodów oraz stanu majątkowego i możliwości zarobkowych pozwanego istniejących w dacie ustalania ostatniej wysokości alimentów, ze stanem istniejącym w chwili obecnej uznał, że istnieją przesłanki uzasadniające uwzględnienie powództwa o podwyższenie świadczeń alimentacyjnych na rzecz W. i S. M., o jakich mowa w art. 138 kro.

W ocenie Sądu bieżące potrzeby powodów uległy zmianie w stosunku do ich sytuacji, istniejącej w chwili ustalania dotychczasowej kwoty alimentów.

Od czasu ustalenia ostatnich rat alimentacyjnych minęło pięć lat i w tym czasie w ocenie Sądu bieżące potrzeby małoletnich uległy znacznym zmianom. Przede wszystkim należy podkreślić, że małoletni w dacie zasądzenia ostatniej raty alimentacyjnej uczęszczali do przedszkola i żłobka, obecnie natomiast

kontynuują naukę w szkole podstawowej, co niewątpliwie wiąże się ze zwiększeniem wydatków na ich kształcenie. Nauka bowiem na poziomie szkoły podstawowej wymaga większej ilości pomocy naukowych i wiąże się ze wzrostem kosztów ich zakupu. Także opłaty związane z uczęszczaniem dzieci do szkoły jak choćby komitet rodzicielski, składki klasowe, opłaty za wycieczki klasowe są wyższe. Matka powodów zatem w dużej mierze spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dzieci przez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie. Ustalając obecnie potrzeby powodów Sąd miał na uwadze także i to, że małoletni są w fazie dynamicznego rozwoju i wzrotu, a zatem muszą mieć zapewnione odpowiednie warunki egzystencji w postaci wyżywienia, stosownej odzieży oraz środków pozwalających na ochronę zdrowia. Ponadto wskazać należy, że koszt zakupu obuwia, odzieży czy żywności jakich wymagają małoletni są wyższe i to nie tylko dlatego, że nastąpił wzrost cen, ale również z uwagi na to, że wyżywienie i odzież dla starszych dzieci są po prostu droższe. Poza tym oboje powodowie ma także prawo do zaspokojenia swoich potrzeb kulturalnych jak np. wyjście do kina, teatru, zakup prasy czy książek.

Analizując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że dotychczasowa kwota alimentów przekazywana przez pozwanego na rzecz powodów okazuje się być niewystarczająca. Podnieść w tym miejscu należy, że matka małoletnich nadal w dużej mierze spełnia już swój obowiązek alimentacyjny wobec dzieci przez osobiste starania o ich utrzymanie, wychowanie i edukację. Sama ponosi koszty utrzymania siebie oraz mieszkania w którym zamieszkuje wraz z dziećmi.

Powyższe okoliczności wskazują, że pomoc finansowa ojca małoletnich w ich utrzymaniu winna być świadczona na wyższym niż dotychczas poziomie. Wobec tego Sąd podwyższył kwotę alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletnich powodów do kwoty po 400zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Zdaniem Sądu kwoty te mieszczą się w zakresie możliwościach finansowych pozwanego. J. M. tak jak matka powodów pracuje jako kasjer-sprzedawca i otrzymuje wynagrodzenie w porównywalnej wysokości co M. M.. Jednakże pozwany kwotę tę przeznaczyć może wyłącznie na zaspokojenie swoich potrzeb, podczas gdy matka małoletnich musi jeszcze zabezpieczyć potrzeby dzieci. Poza tym zauważa Sąd, pozwany posiada stałe zatrudnienie, jednakże nie wykonuje on pracy w swoim zawodzie. Uznać zatem należy że pozwany nie w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe albowiem jako ślusarz mechanik byłby w stanie osiągnąć zdecydowane wyższe dochody, jak wskazuje doświadczenie życiowe.

W tej sytuacji Sąd uznał, że alimenty należne powodom w wysokości wyższej o 100 zł miesięcznie, przy jednoczesnym wykonywaniu obowiązku alimentacyjnego przez matkę powodów na dotychczasowym poziomie, pozwolą na zaspokojenie wszystkich ich usprawiedliwionych potrzeb. Ponadto zauważyć trzeba, że pozwany od dłuższego czasu nie utrzymuje kontaktów z dziećmi, nie interesuje się ich sprawami, potrzebami, postępami w nauce, zatem jego obowiązek wychowania i utrzymania sprowadza się jedynie do łożenia alimentów, z którego to obowiązku również się dotychczas nie wywiązywał.

Z tych też względów, na podstawie art. 138 krio, Sąd podwyższył alimenty do kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów poczynając od daty wytoczenia powództwa tj. 6 lutego 2015r. W pozostałej części powództwo oddalił jako wygórowane o czym orzekł w punktach 1 i 2 wyroku. W części ograniczonego żądania Sąd umorzył postępowanie na mocy art. 355 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł po myśli art.102 kpc.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd z urzędu nadał wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, bowiem zasądził alimenty co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa.